

Att bekräfta Gud

Med kunskap och övertygelse

Mohamed Saleh al-Otheymin

Utgiven av: **RANNSAKA FÖRLAG**

Att bekräfta Gud

Med kunskap och övertygelse

Mohamed Saleh al-Otheymin

Utgiven av: **RANNSAKA FÖRLAG**

Att bekräfta Gud – med kunskap och övertygelse

Innehåll

Bekräftandet av Gud, den Högstes, existens	2
(1) det naturliga tillståndet.....	2
(2) intellektet	3
(3) uppenbarelsen.....	5
(4) det som upplevs och uppfattas (empiri)	5
Bekräftandet av hans Herravälde	8
Bekräftandet av Guds dyrkansrätt	13
(1) Avgudarna saknar gudomliga egenskaper	14
(2) Även polyteisterna bekräftar att en Gud ensam är vår Herre	16
Bekräftandet av Guds namn och egenskaper	17
(1) Tillrättavisning av al-Mo'attila.....	17
Att bekräfta en egenskap förliknar inte Gud med skapelsen.....	18
Saker med samma namn behöver inte vara likadana	18
(2) Tillrättavisning av al-Moshebbiha	18
Gud liknar inte skapelsen	19
Att Gud beskriver sig med bekanta ord betyder inte att Guds beskaffenhet är bekant.....	19
Frukterna av att bekräfta Gud	20

Tron på Gud¹ delas upp i fyra

1. Bekräftandet av Guds existens.
2. Bekräftandet av Guds herravälde.
3. Bekräftandet av Guds dyrkansrätt.
4. Bekräftandet av Guds namn och egenskaper.

Den första utav dem:

Bekräftandet av Gud, den Högstes, existens

Och Gud, den Högstes existens stöds av:

- (1) det naturliga tillståndet
- (2) intellektet
- (3) uppenbarelsen
- (4) det som upplevs och uppfattas.

(1) det naturliga tillståndet

Vad gäller stödet i det naturliga tillståndet för hans existens: så har varje skapad varelse skapats på det naturliga tillståndet av bekräftandet av dess skapare, utan någon tidigare tanke eller utbildning. Ingen vänder sig iväg från detta naturliga tillstånd utom då han blir intalad om något annat som vänder honom bort från det. Så som profeten, må Gud prisa och välsigna honom, sade: *"Varje barn föds på det naturliga tillståndet, sedan gör hans föräldrar honom till en jude, eller en kristen eller en Magian"* [Återberättat av al-Bokhari].

¹ Ordet Gud motsvaras i arabiskan av Allah.

(2) intellektet

Vad gäller stödet i intellektet för Guds, den Högstes existens: Så är det då alla dessa skapade saker, de föregående och de kommande, måste ha en skapare som fick dem att existera. Då det inte är möjligt för något att skapa sig själv och inte heller att det kommer till av en slump.

Det är inte möjligt för något att skapa sig själv, det är omöjligt då den innan den existerade inte fanns, hur kan den då skapa?

Och det är inte heller möjligt att något kommer till av en slump, då inget sker av sig själv. Och med detta häpnadsväckande arrangemang och denna harmoniska ordning, och sambandet mellan orsak och verkan och mellan allt som finns, så blir det absolut omöjligt att alltihop kom till av en slump. Och då det som kommer till av en slump i grunden inte är ordnat, hur kan det då förbli och utvecklas på ordnat sätt?!

Och då det inte är möjligt att dessa skapelser skapade sig själva, och inte heller att de kom till utav en slump så visar detta att någon har skapat dem, och det är Gud, skapelsens Herre.

Och Gud, den Högste, har nämnt det här intellektuella argumentet, och avgörande beviset i avsnittet at-Tor i Koranen då han sa:

”Skapades de kanske av en slump? Eller är de själva skaparna?!”

[52: 35]

Alltså de kom inte till utan en skapare och de skapade inte sig själva. Så det är påvisat att deras skapare är Gud, den Högste. Och det är därför som då Jobeir ibn Mut'im, må Gud vara nöjd med honom, hörde Guds sändebud, må Gud prisa och välsigna honom, recitera Sorat at-Tor (ur Koranen) fram till versen:

"Skapades de kanske av en slump? Eller är de själva skaparna?! Har de [också] skapat himlarna och jorden? Nej, de är inte säkra på något! Har de din Herres skatter i sina händer? Eller är det de som styr [allt]?!"

[52: 35-37]

Och Jobeir var en månggudadyrkare på den tiden, han sade efteråt: *"Mitt hjärta ville flyga, och det var först då som tron satte sig i mitt hjärta"*

[Återberättat av al-Bokhari].

Låt oss också ge ett exempel som gör det tydligare. Om en person berättade för dig om ett dekorerat slott, omgivet av trädgårdar, som floder flödade igenom, och att det var fyllt med mattor och soffor och dekorerat med olika sorters prydnader och skatter. Och sedan sade han till dig att detta slott, med all dess skönhet och allt som finns i det, skapade sig själv, eller att det kom till av en slump, utan någon skapare. Då skulle du omedelbart säga emot och förneka det och säga att han ljuger, och du skulle anse att det som han säger är dumheter. Kan man då säga att denna väldiga skapelse, med dess jord och himmel och dess himlakroppar och dess tillstånd, och dess otroliga och förbluffande ordning, kom till av sig

själva, eller att de dök upp av en slump, utan att någon skapat dem?!

(3) uppenbarelsen

Och vad gäller stödet i uppenbarelsen för Gud, den Högstes existens: Så uttrycker alla de uppenbarade böckerna det. Och även de uppenbarade regler och lagar som försäkrar skapelsens välmående, tyder på att de kommer från en vis Herre, som känner till allt som gynnar hans skapelse. Och även informationen om tillvaron som uppenbarats, som tillvaron bekräftar, tyder på att den kommer från en Herre som är fullt kapabel till att skapa det som Han informerat om.

(4) det som upplevs och uppfattas (empiri)

Och vad gäller stödet i det upplevda för Guds existens, så är det ur två vinklar:

[a] Att vi hör och ser att bönerna besvaras och att de nödställda räddas, till den graden att det är ett säkert bevis för hans existens.

Gud den Högste, säger:

"Och minns Noa! Hur han bad [om Guds hjälp mot sitt folk] och hur Vi bönhörde honom."

[21: 76]

Och Gud den Högste, säger:

"Ni bad er Herre om hjälp och Han bönhörde er."

[8: 9]

Det återberättas i Sahih al-Bokhari från Anas ibn Malik, må Gud vara nöjd med honom: *Att en beduin klev in moskén på en fredag då profeten, må Gud prisa och välsigna honom, höll predikan, och sade: "Guds sändebud, våra egendomar förintas och barnen är hungriga, så be till Gud för oss (om regn)." Så han lyfte upp sin händer och bad. Då syntes moln stora som berg, och han hann inte komma ner från hans predikansstol förrän jag såg regn rinna ner från hans skägg. Därefter på den följande fredagen så kom samma beduin eller en annan och ställde sig upp och sade: "Guds sändebud, husen kollapsar, och våra förmögenheter drunknar, så be till Gud för oss.", Så han lyfte upp sina händer och sade: "Gud, omkring oss, inte på oss" och han pekade inte åt någon riktning utan att den klarnade.* [Samlat av al-Bokhari].

Och böernas besvarande har alltid varit något bevittnat, även idag, för den som är säker på Gud, den Högstes hjälp, och som fullgör villkoren för att bönen ska besvaras.

[b] Profeternas tecken, som kallas för "mirakel" och som sågs av folket eller hörde talas om, är ett avgörande bevis för existensen av den som sände profeterna, och det är Gud, den Högste. För att det var saker som låg utanför en människas kapacitet, och det var Gud, den Högste som gjorde att dem skedde, för att ge stöd och hjälp till hans sändebud.

Ett exempel på det: Moses tecken, må han välsignas, då Gud, den Högste befalldes honom att slå havet med hans stav. Så han slog det, och det delades upp i tolv torra vägar, vattnet däremellan var som berg.

Gud, den Högste, säger:

**"Därefter uppenbarade vi för Moses, 'Slå havet med din stav'
Så det delades upp, och varje del var likt ett enormt berg."**

[26: 63]

Ett annat exempel: Jesus tecken, må han välsignas, att han brukade ge liv till de döda och föra ut dem ur deras gravar, med Guds tillåtelse.

Gud den Högste, sade:

"Och med Guds vilja skall jag väcka de döda till liv."

[3: 49]

Och han sade:

"Och hur du väckte de döda till liv med Mitt tillstånd."

[5: 110]

Ett tredje exempel: Mohammeds tecken, må han prisas och välsignas, då Quraish bad om ett tecken (för att han är Guds profet), så han pekade på månen, och den delades i två delar, och det sågs av folket.

Angå detta sa Gud, den Högste:

"Timmen (domedagen) har närmat sig, och månen har delat sig. Och om avgudadyrkarna ser ett tecken så de vänder i väg från det och säger: "Detta är magi som går över."

[54: 1-2]

Så dessa upplevda tecken, som Gud den Högste verkställer som hjälp och stöd för hans sändebud, är slutgiltiga bevis för hans existens.

Bekräftandet av hans Herravälde.

Det innebär att bara han är vår Herre och att han inte har någon partner eller medhjälpare.

Och Herren är han som är ensam om skapandet, och ägandet och befallandet. Så det finns inte någon skapare annan än Gud, inte heller någon som äger förutom han, och ingen befallning förutom hans.²

² Författaren Mohamed Saleh al-Otheymin skrev i sin bok "Förklaring av boken: Den mellersta tron":

... Gud är ensam om tre saker: Skapande, ägande och kontrollerande.

Beviset är där Gud säger:

"Är det inte så att Han ensam skapar och befäller över allt?!" [7: 54]

Gällande ägande så är beviset där Gud säger:

"GUDS ÄR herraväldet över himlarna och jorden och Gud har allt i Sin makt" [3: 189]

Sändebuden brukade inte kalla till särskiljandet av Gud som Herren såsom de brukade kalla till Guds ensamrätt att dyrkas. Det är för att de som förnekar Honom som sin Herre är extremt få, och även då så förnekar de detta endast utåt – innerst inne så kan de inte förneka det.

Vid Gud, varje människa med en minsta gnutta förstånd kan inte förneka det djupt i sig själv. Herren (al-Rabb, som är ett av Guds namn) betyder: Den som är ensam om att skapa, äga och kontrollera.

Om någon kommer och säger till oss:

- Du som tror att det endast är Gud som skapar; hur kan det då vara så att skapande fastställs av Gud själv i andra delar av Koranen och Sunnan, såsom: "Välsignad vare Gud – den bästa av alla skapare" [23: 14], eller Profetens uttalande, må Gud prisa och välsigna honom, gällande dem som tillverkar bilder: '*De kommer beordras att ge liv till det de skapat*', eller rapporteringen där Profeten, må Gud prisa och välsigna honom, berättar det Gud säger gällande dem: '*Vem gör mer orätt än den som skapar såsom Jag skapat*'. Hur förenar du dessa texter och tron på att Gud är ensam om att skapa?

Då är svaret:

Att skapa är antingen att få någonting att bli till från tomma intet – och det kan endast Gud göra – men det kan även betyda att förändra någonting så att det antar en annan skepnad än dess ursprungliga skepnad. Den andra innebörden är inte skapande i dess sanna bemärkelse.

Snickaren skapar t.ex. en stol, men materialet som denna stol består utav är skapat från (tomma intet) av Gud. Ingen förutom Gud kan skapa någonting från tomma intet, hela mänskligheten kan inte ens skapa en trädkvist eller en atom, eller en fluga.

Läs där Gud säger:

"MÄNNISKORI Hör på den liknelse, som här framställs [för er]: de som ni dyrkar i Guds ställe kommer aldrig att kunna skapa [ens] en fluga, även om de förenar [alla sina krafter] för [att åstadkomma] detta. Och om en fluga stjäls något från dem, kan de inte ta det ifrån denna [fluga]. Lika maktlös är den bedjande som den till vilken bönen ställs!" [22: 73]

Gud den Högste, säger:

"Är det inte så att Han ensam skapar och befäller över allt?!"

[7: 54]

"De som ni dyrkar" innefattar allt som dyrkas vid sidan av Gud, såsom träd, stenar, människor och änglar. Alla dessa "kommer aldrig att kunna skapa ens en fluga, även om de förenar alla sina krafter", så om var och en utav dem skulle befinna sig på sitt håll – och inte samarbeta – så skulle det vara ännu svårare för dem. "Om en fluga själ något från dem, kan de inte ta det ifrån denna fluga", även om flugan skulle landa på jordens mäktigaste man, och får med sig en bit av hans parfym, så kan han inte få tillbaks parfymen. Samma sak gäller om flugan skulle landa på kungens mat. Alltså har vi fastställt att Gud är ensam skapare av allt.

Om någon kommer och säger till oss:

- Hur förenar du att skapelsen själv kan äga och att Gud ensam är ägare av allting? Då Gud säger i Koranen: 'De hus vars nycklar ni äger' [24: 61] och: 'Förutom gällande ens fruar och det ens högra hand innehar (äger)' [23: 6]

Då är svaret ur två perspektiv:

Det första är att en människas ägande aldrig är alltäckande, detta då jag äger det jag har, men jag äger inte det du äger. Allt utav detta är dock i Guds ägo. Alltså är det ägande som Gud har heltäckande.

Det andra perspektivet är att det jag äger inte är något jag har full frihet att göra vad jag vill med. Det som jag är tillåten att göra med min egendom är endast sådant som den sanne Ägaren har tillåtit, dvs. Gud. Om jag t.ex. säljer en krona för två kronor så är det inte detta mina ägodelar, för det är inte tillåtet att göra så. Således är mitt ägande bristfälligt på detta sätt. →

Dessutom är mitt ägande bristfälligt pga. min bristfälliga förmåga att göra vad jag vill med min egendom. Jag kan inte säga till min tjänare att bli frisk, då han är sjuk, och att han därefter skulle bli frisk. På samma sätt kan jag inte säga till min friske tjänare att bli sjuk, så att han därefter skulle bli sjuk. Däremot så har den sanne Ägaren denna frihet; om Han säger till någon att bli sjuk så blir han det, och vice versa. Alltså är ägandet bristfälligt ur perspektivet gällande frihet, både regelmässigt och gällande förmåga. I och med detta blir det klart för oss att Gud är ensam om att äga.

Vad gäller kontroll så har människor också viss kontroll, men vi säger samma sak som gällde ägandet, att det sker på ett bristfälligt sätt ur två vinklar; förmåga och huruvida handlingen är tillåten eller inte.

I och med detta så förstår vi att det är korrekt att säga att "Gud är ensam om att skapa, äga och att kontrollera", vilket gäller allt (skapandet utav allt, ägande utav allt etc.) varav ingenting undantas – och vi förstår även att de verser och rapporteringar vi tagit upp, inte motsätter sig det som fastställts om Gud i Koranen och Sunnan.

Och Han sade:

"Detta är Gud, er Herre! Makten och herraväldet är Hans, och de som ni dyrkar vid sidan av Honom har ingen makt ens över dadelkärnans fina skal!"

[35: 13]

Och det är inte känt att någon utav Guds skapelse ska ha förnekat Gud, den Felfries som sin Herre, förutom om de är arroganta, utan att egentligen tro på det de säger. Så som fallet var med Farao, då han sade till sitt folk:

"Jag är er Herre, den Högste."

[79: 24]

Och han sade:

"Så vitt jag vet finns det för er, stormän, ingen annan gud än jag."

[28: 38]

Men det var inte för att han trodde så. Gud, den Högste, säger:

"Och de avvisade dem trots att de var övertygade, på grund av deras högmod och orättvisa."

[27: 14]

Moses sade till Farao, så som berättas för oss av Gud:

"Han sade till Farao: Du vet att dessa tecken inte sänts ner av någon annan än Herren över himlarna och jorden som klara tecken för att låta alla se sanningen. Men jag tror att du Farao, hör till de förgjorda."

[17: 102]

Så månggudadyrkarna brukade bekräfta Gud, den Högste som sin Herre, även om de bad till andra tillsammans med honom.

Gud den Högste, säger:

”Säg (Guds sändebud): ‘Till vem hör jorden och alla varelser på den, om ni vet?’ De kommer då att svara: ‘De tillhör Gud.’ Säg då: ‘Ska ni då inte tänka om (och lämna avgudadyrkandet)?!’ Säg till dem: ‘Vem är de sju himlarnas Herre och den väldiga tronstolens Herre?’ De kommer då att svara: ‘Det är Gud.’ Säg då: ‘Ska ni då inte frukta honom (och hans bestraffning för er avgudadyrkan)?’ Säg: ‘I vems Hand är herraväldet över allting, och som skyddar men som ingen kan skydda en från, om ni vet?’ De kommer då att svara: ‘Det är Gud.’ Säg då: ‘Så vart är ert förstånd.’”

[23: 84-89]

Och Gud, den Högste sade:

”Och om du, (Guds sändebud), skulle fråga dem (månggudadyrkarna): ‘Vem skapade himlarna och jorden?’ Så kommer de sannerligen att svara: ‘Det är den Mäktige, den Allvetande som skapat dem.’”

[43: 9]

Och Han sade:

”Och om du (Guds sändebud) skulle fråga dem om vem som skapade dem, så kommer de att svara: ‘Det är Gud.’ Hur kommer det sig då att de vänt sig bort (från att dyrka honom)?!”

[43: 87]

Och Herren, den Felfries befallningar omfattar den existentiella befallningen och den lagstiftande befallningen. Så precis så som han kontrollerar och dömer i skapelsen efter hans vilja och enligt hans

vishet, så är han domaren när det kommer till att lagstifta dyrkanshandlingarna och reglerna för vår agerande (gentemot andra människor), enligt hans vishet. Så den som har någon mer än Gud, den Högste, som lagstiftar dyrkanshandlingar eller som bestämmer i det som rör reglerna för vårt agerande, har då begått avgudadyrkan och har inte förverkligat sin tro.

Bekräftandet av Guds dyrkansrätt

Med andra ord: Bekräftandet av att bara han har rätt dyrkas, och att ingen delar rätten att dyrkas med honom. Och ett dyrkansobjekt (eller en gud) är det som dyrkas med kärlek och vördnad.

Gud den Högste, säger:

”Och ni bör endast dyrka EN, ingen har rätt att dyrkas utom Han, den Nåderike, Förbarmaren.”

[2: 163]

”Gud vittnar om att ingen har rätt att dyrkas förutom Han; och änglarna och de lärda likaså, ständigt rättvis, ingen har rätt att dyrkas utom Han, den Mäktige, den Vise.”

[3: 18]

Så allt som dyrkas med Gud är falskt, då det inte förtjänar att dyrkas.

Gud den Högste, sade:

”Detta då Gud är den Sanne, och det som de andra dyrkar är det Falska. Och då Gud är den Högste, den Störste.”

[22: 62]

Vidare så, faktumet att de kallas för dyrkansobjekt (eller gudar) ger dem inte rätten att dyrkas. Angå avgudarna al-Lät, al-Uzza och Mänät, så säger Gud, den Högste:

”De är bara tomma titlar (att kalla dem för gudar) som ni och era förfäder gett dem, och som Gud inte gett någon tillåtelse för.”

[53: 23]

Han säger att profeten Houd sade till sitt folk:

”Argumenterar ni med mig om titlar som ni och era förfäder gett (till dessa avgudar), och som Gud inte gett någon tillåtelse för.”

[7: 71]

Han säger att profeten Josef sade till hans två medfångslade:

”Är att dyrka olika avgudar bättre än att dyrka Gud, den Ende, Han som styr allt?! Ni dyrkar endast tomma titlar som ni och era förfäder gett (till dessa avgudar) och som Gud inte gett någon tillåtelse för. Dömandet hör endast till Gud. Han har beordrat er att inte dyrka andra än Han, det är det som är den Raka och Sanna religionen, ändå så vet de flesta inte.”

[12: 39-40]

Därför brukade sändebuden säga till deras folk:

”Dyrka endast Gud, det finns ingen som förtjänar er dyrkan utom han.”

[7: 59]

Men månggudadyrkarna vägrade detta och fortsatte ha andra gudar med Gud, som de dyrkade jämte Gud, den Felfrie, den Högste, sökande deras stöd och räddning.

Gud den Högste, har avslöjat fruktlösheten av månggudadyrkarnas dyrkan av avgudar med två klara intellektuella bevis:

(1) Avgudarna saknar gudomliga egenskaper

Att dessa avgudar, som de dyrkar, inte har några gudomliga egenskaper. Snarare är de skapade varelser som inte kan skapa, och de kan inte heller gynna de som dyrkar dem, och

inte heller kan de skydda dem från skada; inte heller har de någon makt över liv och död; inte heller äger och kontrollerar de något i himlarna, inte heller har de någon delaktighet däri.

Gud den Högste, säger:

”Och de har tagit som gudar, saker som inte kan skapa och som själva är skapade, och som inte kan skydda dem eller gynna dem, och inte heller har de makt över liv eller död eller återuppståndelse.”

[25: 3]

Och Gud, den Högste, sade:

”Säg (Guds sändebud till månggudadyrkarna): Kalla på de som ni tror på istället för Gud. De förfogar inte över det allra minsta, vare sig i himlarna eller i jorden, inte heller har de någon delaktighet däri, och inte heller har han någon medhjälpare bland dem. Och medlingen gynnar inte förutom de som han tillåtit medla.”

[34: 22-23]

Och Han sade:

”Dyrkar de jämsides med Gud det som inte skapar och som själva är skapade?! Och som varken kan gynna dem och inte heller sig själva ger de stöd.”

[7: 191-2]

Då detta är dessa gudars tillstånd, så är att dyrka dem är bland det dummaste och felaktigaste.

(2) Även polyteisterna bekräftar att en Gud ensam är vår Herre

Att dessa månggudadyrkare brukade bekräfta att Gud, den Högste, ensam är Herren och skaparen som i vars Hans hand herraväldet över allting ligger; och att han skyddar, och att ingen kan skydda från honom. Och att detta nödvändiggör att de särskiljer honom med dyrkan, så som de har särskiljt honom som sin Herre.

Så som Gud den Högste, sade:

"Människor! Tillbe er Herre, som har skapat er och dem som levde före er - för att ni ska lyda honom. Den som för er gjort jorden till en viloplats och rest himlen som ett valv och låtit vatten strömma från skyn och därmed frambringat frukter för er försörjning. Så sätt inte likar till Honom då ni vet [att Gud är utan like]."

[2: 21-22]

Och han sade:

"Och om du (Guds sändebud), skulle fråga dem (månggudadyrkarna) om deras skapare så kommer de att svara: 'Det är Gud'. Så hur kommer det sig att de vänt sig bort [från att dyrka Honom]?!"

[43: 87]

Och han sade:

"SÄG: 'Vem förser er med det i himlen och på jorden som ni behöver för er försörjning? Vem har makten över hörsel och syn? Vem låter livet spira ur det som är dött och låter döden stiga fram ur det levande? Och vem styr skapelsens ordning?' På detta kommer de att svara: '[Det är] Gud.' Och du skall säga: 'Skall ni då inte frukta Honom?!' Detta är Gud, er sanne Herre. Vad finns vid sidan av sanningen annat än lögn och misstag? Hur kan ni förmå er att vända den ryggen?"

[10: 31-32]

Bekräftandet av Guds namn och egenskaper

Det är att bekräfta alla namn och egenskaper som Gud bekräftat för sig själv, i Hans bok, eller i hans sändebuds Sunna, må han prisas och välsignas. På ett sätt som passar honom, utan att förvränga dem (tahrif), och utan att förneka av dem (ta'til), och utan att ange hur de är i verkligheten (tekjif) och utan göra andra jämlika med Honom (temthil).

Gud den Högste, säger:

"Och Gud har de mest utmärkta namnen, så be till Honom med dem och lämna dem som är avvikande gällande hans namn - de kommer att bestraffas för det som de gör."

[7: 180]

Och han sade:

"Han har det högsta exemplet i himlarna och jorden, och Han är den Vældige, den Kloke."

[30: 27]

Och han sade:

"Ingenting är som Han, Han är den som Hör allt, den som Ser allt."

[42: 11]

Och i denna fråga så har två grupper gått vilse:

Tillrättavisning av al-Mo'attila

(1) De som förnekar alla Guds namn och egenskaper, eller vissa av dem (al-Mo'attila), då de tror att bekräfta dem innebär att man förliknar, alltså att man förliknar Gud, den Högste med hans skapelse. Och det här är fel ur flera perspektiv, bland dem:

Att bekräfta en egenskap förliknar inte Gud med skapelsen

[a] Att det skulle nödvändiggöra saker som inte stämmer, som att det skulle finnas motsägelse i Gud, den Felfries tal. Detta då Gud, den Högste, bekräftade namn och egenskaper för sig själv och förnekade att något är jämlikt med honom. Så om att bekräfta namn och egenskaper innebär att man förliknar Gud vid hans skapelse, så skulle det innebära att det finns motsägelse i Guds tal, och att en del går emot den andra.

Saker med samma namn behöver inte vara likadana

[b] Att om två saker delar ett namn eller en egenskap, så betyder det inte att de är jämlika. Så du ser t.ex. att två människor delar faktumet att de båda är människor med hörsel, syn och tal - men det nödvändiggör inte att de är jämlika i det som det innebär att vara människa, och i hörsel, syn och tal. Dessutom ser du att djur har (olika typer av) händer och fötter och ögon, men faktumet att de delar samma namn, nödvändiggör inte att deras händer, fötter och ögon är likadana. Så när det blir klart för dig hur stor skillnaden mellan de skapade är i de saker som delar namn eller egenskap, så blir skillnaden mellan skaparen och skapelsen tydligare och enormare.

Tillrättavisning av al-Moshebbiha

(2) De som bekräftar Guds namn och egenskaper samtidigt som de liknar Gud, den Högste, vid hans skapelse (al-Moshebbiha). Då de tror att det är det som texterna innebär, då Gud, den Högste, tilltalar tjänarna (människorna) med det som är begripligt för dem. Och det här är helt felaktigt ur flera perspektiv, bland dem:

Gud liknar inte skapelsen

[a] Att Gud, den Högste, skulle likna hans skapelse är något som är helt felaktigt och avfärdas av intellektet och uppenbarelsen. Och det är inte möjligt att texterna i Boken och Sunnan har en felaktig innebörd.

Att Gud beskriver sig med bekanta ord betyder inte att Guds beskaffenhet är bekant

[b] Att Gud, den Högste, tilltalade tjänarna (människorna) med det som är begripligt för dem gällande grundbetydelsen, men vad gäller deras realitet och hur dessa betydelser egentligen är i verkligheten, så är det bland den informationen om Gud som Gud, den Högste, behållit för sig själv.

Så då Gud bekräftar om sig själv att han hör, så är hörsel något som är begriplig för oss vad gäller dess grundbetydelse (och det är kapaciteten att höra ljud). *Men vad gäller hur Gud, den Högstes hörsel är i verkligheten, så är det något som vi inte känner till.* För hur hörseln är skiljer sig, även bland de skapade, så skillnaden mellan skaparen och skapelsen är då tydligare och enormare.

Och då Gud, den Högste, informerar oss om att han steg på sin tronstol, så är 'att stiga på' något som är begripligt för oss vad gäller dess grundbetydelse. Men vad gäller hur påstigandet är i verkligheten, så är detta är något som vi inte känner till, alltså Guds stigande på Hans tronstol. Så att stiga på en fotstol är inte samma som att stiga på en svår och vild kamel. Så då det skiljer sig åt när det kommer till skapelsen så är skillnaden mellan skaparen och skapelsen tydligare och enormare.

Frukterna av att bekräfta Gud

Och att Bekräfta Gud, den Högste, på det sätt som vi beskrivit, bär stora frukter för de troende, bland dem:

- (1) Att man verkligen särskiljer Gud, den Högste så att man inte är fäst vid någon annan än honom vad gäller hopp eller fruktan, och att man inte dyrkar någon annan än Han.
- (2) Att man ökar ens kärlek till Gud, den Högste, och vördnaden för honom så som Hans kompletta namn och ädla egenskaper nödvändiggör.
- (3) Att man dyrkar Honom, genom att göra allt som han har befallt, och att hålla sig borta från allt som han har förbjudit.

Skrivet av: Sheikh Mohammed Saleh al-Utheymin

Ur hans förklaring av boken "De tre grunderna".

Översatt av alquran.se

